Lieta Nr.A42833109
A00632-10/32

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Jelgavā, 2010.gada 28.jūlijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese R.Paegle,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *A.C.*, personas kods */personas kods/*, (turpmāk – pieteicēja) pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes (turpmāk – atbildētājs) Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2009.gada 15.maija lēmuma Nr.1730 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 23.martā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols - paziņojums Nr.111306172 (turpmāk – protokols vai sākotnējais lēmums) par to, ka 2009.gada 23.martā plkst. 01:44 Rīgā, Maiznīcas ielā pie nama Nr.12 transportlīdzeklis VW, ar valsts reģistrācijas numura zīmi (turpmāk – v/n) */reģistrācijas numurs/*, novietots stāvēšanai brauktuvju krustošanās vietā. Protokolā norādīts, ka pārkāptas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 135.6.punkta prasības un tādējādi izdarīts administratīvais pārkāpums, par kuru paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{10} panta piektās daļas 8.punktā; piemērots naudas sods Ls 30 (trīsdesmit latu) apmērā *(lietas 19.lapa).*

[2] 2009.gada 24.martā pieteicēja iesniegusi sūdzību, norādot, ka sākotnējam lēmumam nepiekrīt, jo transportlīdzeklis nebijis novietots stāvēšanai krustojumā, bet gan 15 metru attālumā no krustojuma kā attēlots shēmā *(lietas 17.lapa).*

[3] 2009.gada 21.aprīlī pieņemts lēmums par apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanas termiņa pagarināšanu līdz 2009.gada 16.maijam *(lietas 28.lapa).*

[4] 2009.gada 15.maijā pieņemts lēmums Nr.1730 (turpmāk – pārsūdzētais Lēmums; *lietas 29. – 31.lapa*), ar kuru sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, pamatojoties uz šādiem argumentiem:

[4.1] Administratīvais pārkāpums fiksēts to nofotografējot;

[4.2] VAS „Latvijas Valsts ceļi" izziņā norādīts, ka novietojot transportlīdzekļus stāvēšanai Maiznīcas ielā pie nama Nr.12, tiek pārkāptas Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.punkta prasības. Izziņai pievienota Maiznīcas ielas un Šarlotes ielas krustojuma shēma un ceļa zīmju izvietojuma shēma;

[4.3] Policijas darbinieku ieinteresētība lietas iznākumā nav konstatēta. Administratīvais sods piemērots atbilstoši LAPK noteiktajam; tā atcelšanai nav likumīga pamata.

[5] No pieteikuma *(lietas 3. - 4.lapa)* izriet, ka pieteicēja nepiekrīt pārsūdzētajā Lēmumā ietvertajam pamatojumam, kas balstīts uz VAS „Latvijas Valsts ceļi" izziņu un Rīgas Domes Satiksmes departamenta Tehniskajiem noteikumiem.

[6] 2010.gada 5.maijā tiesā saņemts atbildētāja rakstveida paskaidrojums, kurā lūgts pieteikumu noraidīt, atsaucoties uz pārsūdzētajā Lēmumā minētajiem apsvērumiem (*lietas 42.lapa*).

[7] Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 114.panta pirmajā daļā cita starp ir noteikts, ka gadījumā, ja lietā esošie dokumenti ir pietiekami un tam rakstveidā piekritis pieteicējs, tiesa var izspriest lietu bez tiesas sēdes (rakstveida procesā).

Tā kā pieteicēja piekrīt lietas izskatīšanai rakstveida procesā *(lietas 13.lapa)* un lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, tiesa atzina, ka lietu ir iespējams izskatīt pēc būtības bez tiesas sēdes.

Motīvu daļa

[8] Izvērtējusi lietas materiālus, tiesa secina, ka pieteikums nav pamatots un tādēļ ir noraidāms.

[9] Saskaņā ar LAPK 8.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā.

Līdz ar to spriedumā LAPK normas ir izteiktas tādā redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā.

[10] Lietā nav strīda par to, ka 2009.gada 23.martā plkst. 01:44 pieteicēja bija novietojusi stāvēšanai transportlīdzekli VW, ar v/n */reģistrācijas numurs/*, Rīgā, Maiznīcas ielā pie nama Nr.12. Pastāv strīds par to, vai ar minētajām darbībām pieteicēja ir pārkāpusi Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.punkta prasības un izdarījusi LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 8.punktā paredzētu administratīvo pārkāpumu.

[11] Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai, par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

LAPK 272.pantā noteikts, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tā paša panta otrajā daļā cita starp ir noteikts, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, citu personu paskaidrojumiem, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (tostarp, foto, video u.tml.).

Ievērojot minēto, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot pieteicējas paskaidrojumi *(lietas 3.-4., 17.lapa)*, protokols *(lietas 19.lapa)*, VAS „Latvijas valsts ceļi" izziņa Nr.5.1/1321 un shēma *(lietas 20., 21.lapa)*, Rīgas Domes Satiksmes departamenta izziņa Nr.DS-09-860-nd un shēma *(lietas 22., 23.lapa)*, kā arī fotoattēli.

Atbilstoši LAPK 244.pantā noteiktajam, institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[12] Ceļu satiksmes noteikumu 4.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.punktu, aizliegts apstāties un stāvēt brauktuvju krustošanās vietā un tuvāk par 5 m no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas, izņemot apstāšanos un stāvēšanu pretim sānceļam trīsvirzienu krustojumā, kur ir nepārtraukta 920. vai 921.ceļa apzīmējuma līnija vai sadalošā josla. Šajā apakšpunktā minētās prasības neattiecas uz vietām, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.).

Par citētajā tiesību normā minēto prasību neievērošanu ir paredzēta administratīvā atbildība LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 8.punktā, kas noteic, ka par stāvēšanu brauktuvju krustošanās vietā vai tuvāk par pieciem metriem no šķērsojamās brauktuves malas, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

[13] Tiesa atzīst, ka ar lietas materiāliem ir pierādīta pieteicējas vaina LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 8.punktā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Šāds tiesas secinājums ir balstīts uz tālāk norādītajiem apsvērumiem.

No lietā esošajiem fotoattēliem *(lietas 24.-26., 46.-48. lapa)* ir redzams, ka pieteicējas transportlīdzeklis bijis novietots stāvēšanai Rīgā, Maiznīcas ielā pie nama Nr.12, un lietā par to strīda nav.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 1.24.punktā ietverto definīciju, **krustojums** ir vieta, kur krustojas, piekļaujas vai atzarojas ceļi vienā līmenī. Krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu. Šis termins neattiecas uz vietu, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.).

Tiesai nerodas šaubas par to, ka fotoattēlos redzamā vieta ir brauktuvju krustošanās vieta. Minēto apstiprina arī citi lietā esoši pierādījumi, proti, VAS „Latvijas valsts ceļi" sniegtā izziņa Nr.5.1/1321 un shēma *(lietas 20., 21.lapa)*, kā arī Rīgas Domes Satiksmes departamenta sniegtā izziņa Nr.DS-09-860-nd un shēma *(lietas 22., 23.lapa)*.

Ņemot vērā minēto, jāatzīst, ka pieteicējas pieļautais pārkāpums bija acīmredzams. Līdz ar to tiesa nepiekrīt pieteikumā izvirzītajiem argumentiem, ka transportlīdzeklis nebija novietots brauktuvju krustošanās vietā, bet bija novietots 20 metru attālumā no krustojuma.

Tiesa atzīst, ka pārsūdzētā Lēmuma pamatojumā ir pareizi secināts, ka izskatāmajā gadījumā pieteicēja ir pārkāpusi Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.punkta prasības un izdarījusi LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 8.punktā paredzētu administratīvo pārkāpumu. Tiesa konstatē, ka materiālo un procesuālo tiesību normu prasības iestāde ir ievērojusi.

[14] LAPK 32.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem

pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Pieteicējas atbildību mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

LAPK 149.[10] panta piektās daļas sankcija paredz piemērot transportlīdzekļa vadītājam konstantu naudas sodu – Ls 30 (trīsdesmit latu) apmērā. Tādējādi iestādei nebija pienākuma izdarīt lietderības apsvērumus, jo, nosakot soda apmēru par šāda veida pārkāpumiem, lietderības apsvērumus jau ir izdarījis likumdevējs. Līdz ar to izskatāmajā gadījumā iestādei nebija rīcības brīvības, bet bija izdodams konkrēta satura (obligātais) administratīvais akts, ko iestāde ir izpildījusi.

Tiesa atzīst, ka izskatāmajā gadījumā nav konstatējami īpaši apstākļi, kuru dēļ būtu saskatāms tiesisks pamats pieteicējas atbrīvošanai no administratīvās atbildības, piemērojot LAPK 21.pantu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, 281.[1] panta otro daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

1. **Atstāt negrozītu** Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2009.gada 15.maija lēmumu Nr.1730.
2. **Noraidīt** *A.C.* pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2009.gada 15.maija lēmuma Nr.1730 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2010.gada 28.jūlijā.

Tiesnese R.Paegle